

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer C 1 727 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 1687
Datum van uitspraak 7 mei 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/975
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002118022-0001-0015-01-01-1

De rechtbank:

1. (...)

* * *

2.

De rechtbank:

- verklaart tweede beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlastelegging A;
- veroordeelt tweede beklagde voor deze feiten tot een **GELDBOETE** van **3.200,00 EURO**, zijnde een geldboete van **400,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x 8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent tweede beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.
- wijst tweede beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van **25,00 euro**, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

- veroordeelt tweede beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

Kosten

De rechtbank:

- stelt vast dat de kosten ondeelbaar zijn veroorzaakt door het bewezen misdrijf van de tenlastelegging A dat beide beklagden gemeen hebben;
- veroordeelt **eerste en tweede beklagde hoofdelijk** tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **58,00 euro**.

Overtuigingsstukken

De rechtbank:

- verklaart de stukken verbeurd die in beslag genomen werden en niet werden neergelegd ter griffie zoals vermeld in de bijlage 4 van het aanvankelijk pv maar in een loods van de Natuurinspectie, namelijk de twee kartonnen transportdozen met pluimen van fazanten, drie veerklemmen, twee mistnetten, gifstoffen, loodhagelpatronen en roofvogelpoten (op grond van artikel 42 en 43 van het strafwetboek).
- beveelt de teruggave aan van de stukken die in beslag genomen werden en niet werden neergelegd ter griffie maar in een loods van de Natuurinspectie zoals vermeld in de bijlage 4 van het aanvankelijk pv, namelijk twee stropen.
- stelt de overtuigingsstukken neergelegd onder het nummer ter beschikking van het openbaar ministerie.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 1 oktober 2020 door de beklagde tegen “alle beschikkingen van het vonnis”;
- 2 oktober 2020 door het openbaar ministerie tegen “alle beschikkingen op strafgebied”.

1.3 Een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, op:

- 1 oktober 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 2 oktober 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 24 december 2021 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van de raadsman van de beklaagde en na het openbaar ministerie te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 26 maart 2021.

Op die rechtszitting verklaarden (de advocaten van) alle partijen dat alle eventueel laattijdig meegedeelde en/of laattijdig neergelegde conclusies in het debat mogen worden gehouden.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 26 maart 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 7 september 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “*grievensformulier hoger beroep*”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de schuld (telastlegging A).

In het door het openbaar ministerie ingediende “*grievensformulier hoger beroep*” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. Het hof verwijst naar het feitenoverzicht van de eerste rechter dat luidt als volgt:

“1.

Op 19 november 2018 kreeg de Natuurinspectie een melding dat er een jacht gepland was op zondag 25 november 2018. De fazanten zouden worden opgehaald in Frankrijk op 24 november 2018. De klopjacht van zondag 18 november 2018 zou afgelast geweest zijn omdat de levering van de fazanten niet lukte door de acties van de “gele hesjes”.

*Op basis van deze melding besloot de Natuurinspectie in de vroege ochtend van 25 november 2018 een controle uit te voeren in het betrokken jachtrevier in en
Om zeven uur 's morgens was de inspectie aanwezig. Ze reden twee maal voorbij de woning van maar zagen geen licht of beweging. Om 8u02 reed in zijn wagen het erf af naar het jachtrevier. In het bos werden de lichten gedoofd en werd er verder gereden. De natuurinspectie volgde de sporen van het voertuig verder het bos in en probeerde onopgemerkt te blijven zodat hen naar de plaats zou brengen waar de fazanten waren ondergebracht en zodat hij werkelijk zou overgaan tot het uitzetten van de fazanten. Bij de auto aangekomen merkten zij noch noch enige fazant op. Om 8u10 hoorden ze de alarmroep van meerdere opgeschrikte fazanten in de richting van een ander bebost perceel ongeveer 150 meter verder. Tussen beide bossen was een maïsakker. Aan de rand van het tweede bos met de opgeschrikte fazanten stond in camouflagekledij. Hij droeg niet de kledij van bijzonder veldwachter en had zijn legitimatie niet bij zich. Samen met liepen ze terug naar de plaats in het bos vanwaar hij kwam. Op die locatie liepen enkele tientallen fazanten die begonnen op te vliegen en weg te lopen. De fazanten waren niet schuw in vergelijking met wilde fazanten. ontkende fazanten te hebben uitgezet. Één van de inspecteurs bleef bij terwijl de andere inspecteur de plaats zocht vanwaar de fazanten kwamen. verklaarde aan de verbalisant die bij hem was gebleven: “Ge zoudt ulder beter bezig houden met de stropers dan hiermee bezig te zijn.” verklaarde ook dat de jacht om 9u30 startte. De andere verbalisant telde een 100-tal fazanten en kwam uit op een plantage van liguster waar een tijdelijke volièrre in ursusdraad was opgesteld. De constructie was ongeveer 20 op 5 meter en lag goed verborgen in de dichte beplanting van de liguster. Binnen in de ren waren er vele sporen van fazant en zeer veel verse uitwerpselen en pluimen, alsook vijf drinkbakjes. Er bevonden zich nog vijf fazanten in de ren. Een verbalisant slaagde er in om twee fazanten te vangen. Ze hadden beiden een doorboord septum wat aantoont dat ze opgekweekt zijn in gevangenschap.*

Bij dergelijke fazanten wordt een plastic plaatje “bril” gemonteerd op de bek waardoor hun zicht wordt beperkt en ze hun soortgenoten niet zouden pikken.

Samen met begaven de verbalisanten zich naar zijn wagen. Zijn identiteitskaart noch aanstellingsbewijs bevonden zich in zijn wagen. In de wagen bevond er zich een halfautomatisch jachtwapen met een loodhagelpatroon in het magazijn. Het gebruik van loodhagel is verboden.

In de middenconsole van de wagen lagen acht lege loodhagelpatronen en tien volle loodhagelpatronen en slechts twee staalhagelpatronen. Gelet op het feit dat [redacted] zich niet kon legitimeren als bijzondere wachter OGP mocht hij geen wapen bij zich hebben.

2.
Eén van de verbalisanten reed met [redacted] terug naar het bos alwaar zij een tiental jagers ontmoetten. De jachtrechthouder [redacted] werd op de hoogte gebracht van het feit dat zijn jachtwachter [redacted] op heterdaad betrappt werd voor het uitzetten van fazanten en er een huiszoeking zou plaatsvinden waardoor [redacted] niet aanwezig zou zijn bij de jacht. De jacht werd niet stilgelegd. De jagers beslisten dan zelf om de jacht niet te laten doorgaan.

3.
[redacted] weigerde een vrijwillige huiszoeking in zijn woning. Hij liet wel vrijwillig zijn gsm uitlezen. Er werd geen bruikbare informatie aangetroffen in de gsm.

Er werd een huiszoeking gedaan met de procedure heterdaad. In een open hangar op het perceel aansluitend aan de huiskavel werden twee kartonnen dozen aangetroffen met fazantpluimpjes in . En een afgesloten container op het erf werden drie veerklemmen, caïdolie (om predatoren te vergiftigen), een doos loodhagelpatronen, een wapen met afneembare geluidsdemper, twee stroppen met piket, drie bussen E-605 (gebruikt om predatoren te vergiftigen) gevonden. In een schuif werden drie poten van roofvogels, drie wetenschappelijke ringen en één kleurring los van elkaar gevonden.

In de wapenkasten lag er nog een verboden wapen “Electr tizer” en twee verboden mistnetten in verpakking.

Aangaande de inbreuken op de wapenwet werd er een afzonderlijk pv opgemaakt.

In de veranda lagen allerlei documenten die jachtgerelateerd waren en in beslag werden genomen. Hieronder een getypte brief van jachtrechthouder [redacted] van 25 juni 2017 met vermelding van de leveringsdata 28 oktober 2017, 11 november 2017, 2 december 2017 en 16 december 2017, dit met leveringsadres [redacted] in [redacted] adres [redacted] en met de aantallen te leveren fazanten, in totaal 600. In het jachtseizoen 2017/2018 werden 600 fazanten besteld bij de firma [redacted] uit [redacted] te leveren op het adres van [redacted] en dit op vraag van jachtrechthouder [redacted] op verschillende data en dit telkens op zaterdag voorafgaand aan de klopjacht op zondag. Uit het kasboek bleek dat de klopjachten steeds zijn doorgegaan.

[redacted] was niet in het bezit van een geldig jachtverlof.

4.
Op 11 januari 2019 werd [redacted] verhoord. Hij verklaarde dat [redacted] en [redacted] nedejachtrechthouders zijn van het gebied waar hij met de fazanten was aangetroffen. Hij was aangesteld door [redacted] om het jachtrevier te bewaken, het wild te voederen en de kraaien en eksters te bestrijden. Op zondag 25 november 2018 had hij vreemde voetsporen gezien en hij was gaan kijken of ze in de buurt bomen aan het zagen waren. Hij had zelf de ren 20 jaar geleden geplaatst. Die ren

is langs twee kanten open en er wordt in gevoederd. Hij had geen fazanten gelost en hij vond honderd fazanten overdreven. Vroeger, toen het nog legaal was, werden er wel fazanten gelost.

De veerklemmen waren nog van zijn vader. Die lagen klaar om naar het oud ijzer te doen.

Soms vond hij dode vogels en als ze een ring hadden sneed hij de poten af om aan te geven voor onderzoek. De drie poten had hij gevonden.

De mistnetten had hij 40 jaar geleden aangekocht in de wapenwinkel in en die zijn heel te tijd blijven liggen in zijn wapenkast.

De bestellingen van fazanten bij die op de brief in de veranda beschreven stonden werden geannuleerd en de fazanten waren nooit geleverd.

5.

Op 16 januari 2019 bleek de ren gelegen in het ligusterstruweel verwijderd te zijn.

6.

Op 23 januari 2019 werd ondervraagd. Hij verklaarde dat hij de hoofdjachtrechthouder was en dat hij had aangesteld als bijzonder veldwachter voor toezicht van de jacht. Hij verklaarde niets te weten van de ren en enkel op de paden te blijven gelet op zijn leeftijd. Hij had geen verklaring voor de hoeveelheid fazanten. Bij confrontatie met briefjes over geplande klopjachten, bevestigde hij dat er vier klopjachten gepland waren. De klopjacht van 4 november 2018 was doorgegaan, maar de andere drie waren niet doorgegaan na het bezoek van de inspectie op 25 november 2018. Met betrekking tot de brief over de bestellingen van fazanten verklaarde hij dat hij dit overwogen had, maar dat de bestelling werd geannuleerd.

7.

Op één van de briefjes gevonden bij de huiszoeking stond de naam voor fazanten is een bedrijf dat pluimvee kweekt. Bij de uitlezing van de gsm van werden contacten gevonden met steeds drie à vier dagen voor de datum van een klopjacht.

Op 18 juni 2019 werd er een bezoek gebracht aan het bedrijf van in Bij nazicht van facturen en gezondheidscertificaten bleek het aantal eenden niet steeds overeen te komen. Zo was er voor een verkoop op 16 mei 2019 een factuur voor 3.000 eenden, terwijl er een gezondheidscertificaat was voor 8.000 eenden. Er werd vermoed dat er in het zwart eenden werden doorverkocht aan particulieren in functie van de jacht. Bij de controle werden geen aanwijzingen gevonden van verkoop van wilde eend of fazant aan of

verklaarde dat hij telefonische contacten had gehad met omdat hij hem nog kende van vroeger en hij altijd geïnteresseerd was geweest om zijn antieken meubelen over te kopen.”

4. De telastlegging A blijft voor het hof voor de beklaagde bewezen. Het hof verwijst naar de relevante overwegingen van de eerste rechter, die luiden als volgt:

“3.2.1 Uitzetten van fazanten (tenlastelegging A)

4.

Ondanks de hardnekkige ontkenning van beide beklaagden staat het voor de rechtbank vast dat zij zich als dader of mededader schuldig hebben gemaakt aan het uitzetten van een honderdtal fazanten in strijd met het Jachtdecreet.

De rechtbank komt tot dit besluit op basis van volgende gegevens samen en in hun onderling verband:

- De volière met fazanten werd aangetroffen op het jachtrevier van _____ alwaar aangesteld is als bijzonder veldwachter; de foto's tonen aan dat deze volière behoorlijk werden gecamoufleerd en het was niet de bedoeling dat deze onmiddellijk zou worden opgemerkt, bv. door natuurinspecteurs.

- In de volière werden vele verse uitwerpselen en pluimen van fazanten gevonden. Dit maakt het zeer aannemelijk dat hier een tijdje fazanten werden in vastgehouden vlak voor de feiten.

- Het is volstrekt onaanneembaar dat er fazanten uit eigen beweging zouden zijn afgekomen op het voedsel in de volière, daar uit de vaststellingen van de inspecteurs blijkt dat de fazanten zeer gemakkelijk te benaderen waren en bij sommigen een doorboord septum werd vastgesteld, wat bewijst dat het om gekweekte dieren ging die opzettelijk waren uitgezet;

- Als jagers/jachtrechthouders hadden beklaagden er een belang bij om voor de jacht fazanten bij te voederen en fazanten uit te zetten.

- De vaststelling dat er in het jachtrevier van _____ een zeer grote concentratie van fazanten, geschat op 100 stuks, aanwezig was. Deze fazanten waren ook zeer gemakkelijk te benaderen en niet schuw. In de volière van _____ beklaagden zaten er twee fazanten waarvan het neustussenschot ("septum") was doorboord, wat erop wijst dat de vogels bij de opkweek een zogenaamde "bril" droegen, zijnde een op de bek van het dier gemonteerd plastic plaatje dat het zicht van de vogel beperkt, wat bewijst dat dit gekweekte fazanten waren. Dat er slechts twee dergelijke fazanten aangetroffen werden, is enkel te wijten aan het feit dat de verbalisanten slechts twee fazanten konden vangen.

- Het feit dat er op 25 november 2018 effectief een jacht gepland was, dat de jagers, waaronder tweede beklagde _____ zich aldaar verzamelden, net op het moment dat er een 100-tal fazanten werd aangetroffen die volgens de natuurinspectie niet schuw waren in vergelijking met wilde fazanten en er ook effectief twee fazanten met doorboord septum werden aangetroffen.

- De ongeloofwaardige verklaring van _____ dat hij daar in het bos was omdat hij voetsporen had gezien en wou gaan kijken of ze in de buurt bezig waren met het zagen van bomen. Dit verklaart geenszins waarom hij zo vroeg op een zondagochtend naar het bos vertrok. Hij verklaarde bovendien dat hij toezicht aan het uitoefenen was maar hij was niet in uniform en hij kon zich niet legitimeren als veldwachter.

- De verklaring van _____ dat er vroeger toen het nog toegelaten was, wel fazanten werden gelost. Beklaagden hadden hier dus ervaring mee en vonden dit dus aangenaam tijdverdrijf.

- De aangetroffen transportdozen met pluimen van fazant op het erf van _____ De rechtbank hecht geen geloof aan de verklaring van _____ dat de pluimen afkomstig zijn van parelhoenen die hij kocht in Limburg. Het feit dat hij verklaarde niet meer te weten waar maakt deze verklaring totaal ongeloofwaardig. Bovendien zijn parelhoenen en fazanten dermate verschillend dat de rechtbank aanneemt dat de natuurinspecteurs met zekerheid het verschil kunnen zien tussen een fazantenpluim en een parelhoenpluim.

- De aangetroffen documenten bij [redacted] waaronder een bestelling van 600 fazanten in Nederland bij [redacted] verspreid over vier data op het adres van [redacted] n opdracht van [redacted] een document met data van klopjachten in het seizoen 2017-2018 waarop ook het aantal '600 fazanten' staat en de leveringsdata steeds de dag voor de klopjachten zijn, briefjes over de verkoop van wild op de dag van de klopjachten waarop ook steeds fazanten staan vermeld. De verklaring van [redacted] dat deze bestellingen van fazanten werden geannuleerd omdat hij gezegd had aan [redacted] dat hij daar niet wou aan meedoen is niet geloofwaardig.

De verklaring van [redacted] dat hij de bestelling van fazanten overwogen had, maar uiteindelijk de bestelling had geannuleerd is evenmin geloofwaardig. Op de zitting van 8 juni 2020 verklaarde [redacted] dan weer dat hij dit helemaal nooit had overwogen zodat ook dit geen verklaring biedt voor de documenten gevonden bij [redacted]

- [redacted] bevestigde dat de geplande klopjacht van 18 november 2018 net zoals bij de aanvankelijke melding werd gesteld, niet was doorgegaan en verplaatst werd naar 25 november 2018. [redacted] kon geen reden geven waarom deze klopjacht werd verplaatst. Hierdoor wordt de suggestie dat er op 17 november 2018 problemen waren geweest bij de levering van fazanten bijzonder aannemelijk gemaakt.

- Het briefje gevonden in de woning van [redacted] met de vermelding voor fazanten [redacted] de vermelding van een uitgave van 400 euro aan [redacted] in het kasboek van augustus 2017, en de gegevens van de gsm van [redacted] waaruit bleek dat hij met [redacted] van het pluimveebedrijf [redacted] telefonische contacten had een paar dagen voor de klopjachten. De uitleg van [redacted] dat hij zou geïnteresseerd geweest zijn in antieke meubelen van [redacted] is werkelijk ridicul en totaal ongeloofwaardig. Het verklaart bovendien niet de uitgave in het kasboek van de jacht in augustus 2017.

Het feit dat de natuurinspecteurs niet met eigen ogen [redacted] de fazanten hebben zien uitzetten en het feit dat het onderzoek niet heeft kunnen uitwijzen waar de fazanten voor de jacht van 25 november 2018 precies vandaan kwamen, doet de rechtbank geenszins twijfelen aan de schuld van beide beklaagden aan de feiten van de tenlastelegging A. Wat betreft de betrokkenheid van tweede beklagde wijst de rechtbank er op dat [redacted] wordt vervolgd als dader of mededader en dat het voor de rechtbank bewezen is dat hij door de bestelling van de fazanten te plaatsen en te laten leveren bij [redacted] door de toelating en opdracht te geven aan [redacted] om de fazanten tijdelijk onder te brengen in een verstopte volièrre op zijn jachtrevier en dan uit te zetten net voor de klopjacht, [redacted] wel degelijk rechtstreeks heeft meegewerkt aan de uitvoering van het misdrijf, namelijk het uitzetten van de fazanten op 25 november 2018."

Het hof maakt deze overwegingen tot de zijne en voegt daar nog de volgende aan toe, mede in antwoord op de conclusies voor de beklagde:

- Anders dan de beklagde aanvoert, is wel duidelijk bepaald voor welke feiten hij vervolgd wordt. De feitelijke gedragingen die hem verweten worden zijn het in strijd met artikel 29 Jachtdecreet uitzetten van een honderdtal fazanten en dit te [redacted] op 25 november 2018. Er is alleszins niet in het minst sprake van een duistere vordering.

- De omstandigheid dat de beklaagde niet zelf de fazanten heeft uitgezet, doet geen afbreuk aan zijn (mede)daderschap. De opdracht geven de fazanten uit te zetten is immers een daad van deelneming, op de zelfde wijze strafbaar als het uitzetten zelf.

- Of er al of niet (woordkundig) sprake was van een volière, heeft geen relevantie voor de schuld. Nergens in de wet is immers bepaald dat de uitgezette fazanten zich vooraf in een volière moeten hebben bevonden, opdat het uitzetten strafbaar zou zijn. Ook het gegeven dat de fazanten verschrikt wegvlogen, ontkracht niet dat er sprake was van het uitzetten van fazanten, wat in samenhang met de overige hiervoor vermelde feitelijke elementen met zekerheid is aangetoond door de dossiergegevens.

Overigens stelden de opsporingsambtenaren zintuiglijk vast dat het een tijdelijke volière betrof, waarbij de beplanting zo dicht was dat het bladerdek van de liguster voor een tijdelijke overdekking zorgde. Deze vaststellingen hebben bijzondere bewijswaarde. De opmerking van de beklaagde dat de constructie bovenaan niet afgesloten was en aldus geen volière kon zijn, mist dan ook feitelijke grondslag.

- Evenmin relevant is dat de opsporingsambtenaren niet hebben kunnen vaststellen dat alle wegvlochtende of wegvliegende vogels uitgezette vogels betroffen.

De opsporingsambtenaren, die ervaren inspecteurs van Agentschap Natuur en Bos zijn, stelden ook vast dat de fazanten in groot getal aanwezig waren en ook onder meer goed benaderbaar waren. Binnen in de ren troffen de inspecteurs ook erg veel pootsporen van fazanten aan en zeer veel verse uitwerpselen en pluimen.

- De (oorspronkelijke) telastlegging A kwalificeert de feiten juist. Er is geen reden tot herkwalificatie. Aldus mist ook de argumentatie van de beklaagde over een vermeende onwettigheid van het Soortenbesluit elke relevantie voor de beoordeling van de schuld. Overigens, ten overvloede vermeld, mist deze argumentatie iedere grond.

- De beklaagde stelde bij zijn verhoor dat hij de hoofdjachtrechthouder is van het bewuste jachtrevier en de (oorspronkelijk) medebeklaagde al dertig jaar zijn enige bijzonder veldwachter is (stuk 22). Het is duidelijk dat wanneer op het jachtrevier van de beklaagde fazanten uitzette, waaraan definitief schuldig is bevonden, hij dit deed in opdracht van de beklaagde, die daar door de opsporingsambtenaren trouwens werd aangetroffen toen hij de jacht op zijn revier aanvatte. Hij is ook degene die bij het uitzetten van fazanten voor een plezierjacht belang had.

5. Het uitzetten van fazanten voor de jacht gebeurt enkel voor het plezier van het jagen op zich en heeft niets met het zogenaamde wildbeheer te maken. De stukken van het dossier geven echter aan dat het nog steeds gangbare praktijk is in de jacht, hoewel het indruist tegen een duurzame aanpak en een moderne visie op faunabeheer. Dit verstoort het

ecologisch evenwicht. Het gemak waarmee de beklaagde hiertoe overging, is onaanvaardbaar en strookt niet met ethisch jagen.

De ernst van de door de beklaagde gepleegde feiten noopt dan ook tot een strenge bestraffing als duidelijke maatschappelijke afkeuring en vergelding. Een geldboete is noodzakelijk en passend als bestraffing. Deze geldboete zal de beklaagde niet sociaal declasseren, noch zijn reclassering op onevenredig wijze in het gedrang brengen, zodat het hof niet ingaat op zijn vraag tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling. Bovendien zou deze gunst onvoldoende de ernst van het gepleegde misdrijf duidelijk maken.

Bij het bepalen van de omvang van de geldboete houdt het hof in het voordeel van de beklaagde rekening met zijn leeftijd van 86 jaar en zijn nagenoeg blanco strafregister.

Het bewezen misdrijf situeert zich na 31 december 2016, zodat het hof de geldboete verhoogt met 70 deciem. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf is een voldoende aansporing om de geldboete te betalen.

6. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter, met dien verstande dat het actueel bedrag van de vermelde vaste vergoeding nu 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de

gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

7. Terecht hield de eerste rechter de burgerlijke belangen aan.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen, met inbegrip van deze vermeld in de telastlegging A, en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastlegging A tot een geldboete van 1.000 euro, verhoogd met 70 deciem tot 8.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro te betalen als bijdrage tot de

financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 58,00 euro in eerste aanleg en 74,18 euro in beroep;

laat de kosten van afschrift van het vonnis van eerste aanleg begroot op € 51,00 ingevolge wijzigingen betreffende registratie- en griffierechten (*Art. 23. De in de artikelen 271 en 272 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten bepaalde rechten zijn niet verschuldigd op de uitgiften, kopieën of uittreksels van vonnissen en arresten die in de griffies worden afgeleverd in de periode van 1 juli 2020 tot 31 december 2020; BS 23 juli 2020*) ten last van de Belgische Staat.

Kosten eerste aanleg: **€ 58,00**

Kosten beroep:

Afschriften akten HB: € 6,00

Opstelrecht ber.bekl.: € 35,00

Dagv. bekl.: € 26,44

€ 67,44

+ 10 % : € 6,74

Totaal : **€ 74,18**

Kosten beroep t.l.v.Staat:

Afschrift vonnis: **€ 51,00**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren, _____ en _____ en in openbare rechtszitting van **7 mei 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

